نیایش منتظران

ادعیهٔ تعقیبات نمازها

برای ظهور حضرت بقیّة الله ارواحنا فداه

سرشناسه	: مجتهدی سیستانی، سیّد مرتضی، ۱۳۳۳ ـ
عنوان و نام پدیدآور	: نیایش منتظران؛ ادعیه تعقیبات نمازها برای ظهور حضرت بقیّة الله ارواحنا فداه / سید مرتضی مجتهدی سیستانی
مشخصّات نشر	: قم : الماس، ۱۳۹۸
مشخصّات ظاهری	: ۸۰ ص.
شابک	: ISBN: 978-622-96174-3-4
وضعیت فهرست نویسی	: فیپا
موضوع	: دعاها
موضوع	: زیارتنامه ها
رده‌بندی کنگره	: ۱۳۹۸ ۹ن ۳م / ۸ / ۲۶۷ BP
رده‌بندی دیویی	: ۲۹۷/۷۷۲
شمارهٔ کتابشناسی ملّی	: ۹۸۶۴۳۹۳

نیایش منتظران

سید مرتضی مجتهدی سیستانی

ناشر : نشر الماس

چاپ : گل‌وردی

نوبت چاپ : سوّم

تاریخ انتشار: بهار ۱۳۹۹

قطع و صفحه: جیبی / ۸۰

تیراژ : ۳۰۰۰ جلد

قیمت : ۵۰۰۰ تومان

شابک : ۴ـ۳ـ۹۶۱۷۴ـ۶۲۲ـ۹۷۸ : ISBN

مرکز پخش:

۰۹۳۸۶۵۴۲۴۵۹ ـ ۰۲۵۳۲۶۱۳۸۲۳

پایگاه علمی المنجی:www.almonji.com

بسم الله الرحمن الرحیم

فهرست مطالب

عصر ظهور ، یا عصر نجات جهان ۷
یکی از وظائف بسیار مهم در عصر غیبت ۱۵
دعای بیعت با امام زمان ارواحنا فداه بعد از نماز صبح ۲۱
دعا برای حضرت بقیّة الله عجّل الله تعالی فرجه بعد از نماز صبح ۲۴
دعاهایی از حضرت بقیّةالله ارواحنا فداه برای برطرف شدن مشکلات شدید در تعقیب نماز صبح ۲۵
دعا در روز جمعه بعد از نماز صبح برای تعجیل فرج ۳۴
دعا برای ظهور آن حضرت پس از نماز صبح و ظهر در هر روز ۳۵
دعا برای ظهور آن بزرگوار ارواحنا فداه پس از نماز ظهر در هر روز ۳۵
دعا برای ظهور امام زمان عجّل الله فرجه پس از نماز عصر ۴۱
دعا برای ظهور امام زمان ارواحنا فداه بعد از هر نماز ۴۶

دعای بعد از هر نماز که مضمونش فقط در عصر ظهور تحقّق پیدا می‌کند ۴۷
دعا برای ظهور حضرت بقیّة الله ارواحنا فداه بعد از هر نماز واجب ۵۳
دعای دیگر برای ظهور امام زمان ارواحنا فداه بعد از نمازهای واجب ۵۴
دعا برای تشرّف خدمت حضرت بقیّة الله ارواحنا فداه که بعد از نمازهای واجب خوانده می‌شود ۵۷
دعای دیدار امام زمان ارواحنا فداه بعد از هر نماز واجب ۵۹
دعا برای ظهور امام زمان ارواحنا فداه بعد از دو رکعت اوّل نماز شب ۶۴
دعا برای ظهور آن حضرت عجّل الله تعالی فرجه بعد رکعت چهارم نماز شب ۶۸
دعای عهد ۷۰

بسم الله الرحمن الرحیم

عصر ظهور، یا عصر نجات جهان

عصر ظهور، عصر احیاء اجر رسالت پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله و سلم می‌باشد، عصر ایجاد مودّت و محبّت شدید مردم در سراسر جهان نسبت به خاندان وحی علیهم السلام است.

محبّت شدید مردم به اهل بیت علیهم السلام، در ساختار وجود آنان تأثیر شگرف ایجاد نموده و بر اثر قرابت قلبی و روحی آنان با خاندان وحی، از

درجـات کـمال آن بـزرگواران، روزنـه‌هایی بس درخشـان بـه سـوی مـردم گشـوده مـی‌شود و از تکامل علمی و عقلی برخوردار می‌شوند.

در آن روزگار مردم می‌توانـند گـره‌های بـزرگ روحی خود را گشوده و قفل‌های عـلمی خـود را شکســته و بــه ســوی آنــچه نــمی‌دانستند و نمی‌توانستند بدانند، راهنمایی شوند؛ زیرا عصر ظهور، عصر شکـوفا شـدن انـدیشه‌ها و تکـامل عقل‌ها و رهایی از همهٔ گرفتاری‌ها است.

به این جهت، **عصر ظهور را عصر نجات جـهان می‌نامیم**.

امام عصر عجّل الله تعالی فرجه بـرای فـرا رسـیدن آن روزگار پرشکوه، بارها بـا پـیام‌ها و فـرموده‌های خود به شیعیان، آنان را به یـاری خـود طـلبیده و همگان را به نصرت خود فرا خوانده‌اند.

در صورتی که شیعیان از خواب غفلت بیدار شده و به یاری امام زمان علیه‌السلام برخیزند، نه تنها آن حضرت از غربت و تنهایی رهایی می‌یابند. بلکه شیعیان و سایر مردمان جهان از زیر یوغ ستمگران عالم نجات یافته و با نابودی ظالمانی که بر جهان چیره شده‌اند، انسان‌های ستمدیده، در حکومت عادلانه امام عصر ارواحنا فداه، طعم شیرین عدالت را چشیده و از زندان عصر غیبت نجات می‌یابند؛ امّا اگر آنان از یاری امام زمان علیه‌السلام خودداری کنند، همچنان در اسارتِ حکومت‌های جابر جهان خواهند بود.

بدیهی است ملّتی که امام زمانشان را فراموش کرده و از قدرت و توانایی و مُلک عظیم آن حضرت غافل گشته، لگدمال چکمه‌پوشان ستمگر جهان شده و خواهد شد.

ملّت‌ها باید بدانند، از دشمنانی که سر تا پا غرق در قـدرت‌های شـیطانی شـده و بـه سـلاح‌های ویرانگر مجهّز گردیده‌اند، در صورتی می‌تواننـد رهایی یـابند کـه از قـدرتی مـافوق قـدرت آنـها اسـتفاده کـنند. وگـرنه، نـه تـنها گـرفتار سـراب می‌شوند، بـلکه اسـباب و وسـیلهٔ رهـایی را گـم می‌کنند.

حضرت امیرالمؤمنین علیه‌السلام می‌فرمایند:

من غرّه السراب تقطّعت له الأسباب[1]

کسـی کـه فـریب سـراب را بـخورد، اسـبابِ (نجاتِ) برای او قطع می‌شود.

با این بیان پاسخ این سئوال روشن می‌شود کـه چرا اینهمه مردم مظلوم جهان پـایمال زورگـویی دولت‌ها شده‌اند ولی خداوند آنها را از شرّ و ستم

۱. اکمال غرر الحکم: ۶۴۱.

آنها رهایی نمی‌بخشد؟

بنابر فرمایش حضرت امیرالمؤمنین علیه‌السلام تا وقتی که مردم گرفتار سراب شده و گول سراب‌های جهان را بخورند وسیله‌های نجات الهی را قطع می‌کنند و همچنان گرفتار ظلم و ستم خواهند بود و خون خود را به زمین خواهند ریخت.

پس در مرحلهٔ اوّل انسان‌ها نباید کاری کنند که لگدمال چکمه‌های زور شوند. در صورتی که مردم از یاری امام زمان و ولیّ خدا دست بردارند، به این روزگار سیاه گرفتار خواهند شد.

حضرت امیرالمؤمنین علیه‌السلام می‌فرمایند:

من نام عن نصرة وليّه انتبه بوطأة عدوّه[1]

کسی که به هنگام یاری کردن دوست خود بخوابد، با پایمال کردن دشمن او را، از خواب

۱. معجم غرر الحکم: ج ۳ ص ۸۶۷۳.

بیدار می‌شود.

و همچنین آن حضرت فرمودند:

من استخفّ بموالیه، استثقل وطأته معادیه[1]

هرکس موالیان و دوستان خود را سبک نماید، پایمال کردن خود را به وسیلهٔ دشمنانش، سنگین می‌نماید.

چه کسی از خدا و اهل بیت علیهم‌السلام به ما مهربان‌تر است؟ ما یاری نمودن به امام زمان ارواحنا فداه را رها کرده و دستورات دین را سبک شمرده‌ایم. بنابراین باید لگدمال چکمه‌های ستمگران جهان باشیم.

ما دوستان مهربان‌تر از پدر و مادر را فراموش کرده‌ایم و به جای چاره‌اندیشی برای رهایی، آنها را به دست فراموشی سپرده‌ایم، به این جهت

۱. شرح غررالحکم: ج ۵ ص ۳۴۵.

مغلوب دشمنان گشته و گرفتار سختی‌های شدید شده‌ایم.

حضرت امیرالمؤمنین علیه‌السلام می‌فرمایند:

من قعد عن حیلته اقامته الشدائد[1]

هرکس بنشیند و به چاره‌اندیشی خود نپردازد، سختیها او را برخیزاند.

پس سزاوار است مردم ستمدیدهٔ جهان چاره‌اندیشی کنند و قبل آن که جنگ جهانی جان میلیاردها انسان را تهدید کند، از سراب‌های جهانی ناامید شده و به سوی آب گوارای جهانِ هستی روی آورند، تا باران رحمت الهی، مردمان جهان را فراگیرد و این همه ظلم و ستم در سراسر جهان پایان یابد.

۱. شرح غررالحکم: ج ۵ ص ۳۴۴.

حال برای فرار از اینهمه گرفتاری، ظلم و ستم در سراسر جهان چـه بـاید بکـنیم؟ اکـنون یکـی از راه‌های مهمّ برای نجات جهان و جهانیان را بـیان می‌کنیم:

یکی از وظائف
بسیار مهم در عصر غیبت

یکی از وظائف بسیار مهمّ در عصر غیبت پیمان خدمتگزاری و تعهّد فداکاری در راه امام زمان صلوات الله علیه می‌باشد.

همه دوستداران و ارادتمندان به خاندان وحی علیهم‌السلام و همهٔ کسانی که در جستجوی تحوّل و پیشرفت در راه خدا می‌باشند، باید بدانند که در برابر همهٔ قدرت‌ها و امکاناتی که خداوند به آنها داده است، مسئولیت بزرگی را بر عهده دارند.

ما همه وظیفه داریم پیمان یاری و وفاداری با امام عصر ارواحنا فداه داشته باشیم و از جان و دل متعهد شویم تا می‌توانیم در نصرت و یاری آن حضرت

بکوشیم. این درس بزرگی است که دعای عهد به ما می‌آموزد.

امام صادق علیه‌السلام در این دعا به همگان می‌آموزند که همه دوستداران اهل بیت علیهم‌السلام و همهٔ شیفتگان حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه بر یاری آن بزرگوار پیمان بسته و در راه آن حضرت فداکارانه، کار کنند.

ما باید هر روز این عهد و پیمان را تجدید نموده و با استقامتِ بسیار در این راه، نه آن را از دست بدهیم و نه کار دیگری را جایگزین آن کنیم ما در این دعا می‌خوانیم:

أللّهمّ إنّي أُجدّد له في صبيحة يومي هذا وما عشت من أيّامي عهداً وعقدا وبيعة له في عنقي، لا أحول عنها ولاأزول أبداً.

بارخدایا من در این بامداد و تمامی ایّام

زندگانیم پیمان و قرار دو بیعتی با آن عزیز می‌بندم که هیچگاه و به هیچ وجه از آن بر نخواهم گشت.

ما باید آن گونه در راه آن حضرت کار و کوشش کنیم که یکی از اسباب و اعلام خدمتگزار آن بزرگوار باشیم. در دعای بسیار مهم قنوت امام حسن عسکری علیه‌السلام می‌خوانیم:

أللّهمّ اجعلنا سبباً من أسبابه وعلماً من أعلامه ومعقلا من معاقله[1]

خداوندا ما را یکی از سبب‌ها و یکی از علم‌ها و نشانه‌های هدایتش و پناهگاهی از پناهگاه‌های (پناهندگانش) قرار ده.

بنابراین، ما نه تنها خود باید با آن حضرت آشنا

۱. صحیفهٔ مهدیه: ۱۶۳.

باشیم بلکه افراد جامعه را بـه سـوی آن حـضرت راهنمایی کنیم.

برای رسیدن به این هدف بـاید از جـان و مـال خود بگذریم و با تمام تـوان و قـدرت بـه یـاری مصلح جهان امام زمـان ارواحنا فداه بـرخـیزیم. و هـمانطور کـه در زیـارت آل یس مـی‌خوانـیم: «**ونصرتي معدّة لكم**» یعنی یاری نمودن من آماده و فـراهـم بـرای شـما است. در ایـن صـورت از یـاوران آن بـزرگوار و از وسـیله‌های گـرایش و آشنایی مردم با حضرت مهدی عجّل الله تعالی فرجه الشریف، خواهیم بود.

راه مؤثّر برای گذشتن از جان و مـال و فـراهـم کردن توان و قدرت خود برای یاری امام زمان عجّل الله تـعالی فـرجـه الشـریف، انس گـرفتن بـا دعـاها و زیـارت‌هایی مـی‌باشد کـه دربـارهٔ آن حـضرت

موجود است. دقّت در آنها ما را آماده برای یاری آن بزرگوار می‌نماید. علاوه بر اینکه دعا و نیایش برای تعجیل ظهور امام زمان ارواحنا فداه خود یکی از راه‌های نصرت و یاری آن حضرت می‌باشد.

در این جزوه، دعاهایی که پس از نمازها خوانده می‌شود جمع شده تا نمازگزاران با روحی که با خواندن نماز صفا یافته، برای تعجیل ظهور حضرت بقیة الله الأعظم ارواحنا فداه دعا کنند و به این گونه به یکی از وظیفه‌های مهمّ خود در عصر غیبت، جامهٔ عمل بپوشانند.

دعای بیعت با امام زمان ارواحنا فداه
بعد از نماز صبح

سیّد بزرگوار علیّ بن طاووس رحمه‌الله در کتاب «مصباح الزائر» می‌نویسد: این دعایی است که هر روز پس از نماز صبح مولای‌مان امام زمان ارواحنا فداه با آن زیارت می‌شود:

أَللّٰهُمَّ بَلِّغْ مَوْلاٰيَ صٰاحِبَ الزَّمٰانِ

خداوندا؛ برسان به مولایم صاحب الزمان

صَلَوٰاتُ اللهِ عَلَيْهِ عَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ

ـ که درودهای خدا بر او باد ـ از سوی تمام مردان

وَالْمُؤْمِنٰاتِ، فِي مَشٰارِقِ الْأَرْضِ

و زنان مؤمن در شرق و غرب

وَمَـغٰارِبِهٰا ، وَبَـرِّهٰا وَبَـحْرِهٰا ، وَسَـهْلِهٰا

زمین و در خشکی و دریا و بیابان

وَجَبَلِهٰا ، حَيِّهِمْ وَمَـيِّتِهِمْ ، وَعَـنْ وٰالِـدَيَّ

وکوه، زنده و مردهٔ آن‌ها، و از سوی پدر و مادر و

وَوُلْدي ، وَعَنّي مِنَ الصَّلَوٰاتِ وَالتَّحِيّاتِ ،

فرزندانم و خودم درود و تحیّتی

زِنَةَ عَرْشِ اللهِ ، وَمِدٰادَ كَلِمٰاتِهِ ، وَمُـنْتَهىٰ

هم‌سنگ عرش الهی، و گستردگی کلمات او و نهایت

رِضٰاهُ ، وَعَدَدَ مٰا أَحْصٰاهُ كِتٰابُهُ ، وَأَحٰاطَ بِهِ

رضایتش، و آن مقدار که کتابش گرد آورده و علمش به آن

عِلْمُهُ . أَللّٰهُمَّ إِنّي أُجَدِّدُ لَهُ في هٰذَا الْـيَوْمِ ،

احاطه دارد. بارالها؛ در امروز

وَفي كُلِّ يَوْمٍ ، عَهْداً وَعَقْداً وَبَيْعَةً [لَهُ] في

و در هر روز، عهد (زبانی) وپیمان (قلبی) و بیعت (عملی) که نسبت به او برگردنم

رَقَبَتي. أَللّٰهُمَّ كَمٰا شَرَّفْتَني بِهٰذَا التَّشْـريفِ،

است تجدید می‌کنم. خداوندا؛ همان گونه که مرا به این شرافت سرافراز کردی،

وَفَضَّلْتَني بِـهٰذِهِ الْـفَضيلَةِ، وَخَـصَصْتَني

و به این فضیلت برتری دادی، و به این

بِهٰذِهِ النِّعْمَةِ، فَصَلِّ عَلىٰ مَوْلاٰيَ وَسَيِّدي

نعمت مخصوص گرداندی، پس بر مولایم و آقایم

صٰاحِبِ الزَّمٰانِ، وَاجْعَلْني مِـنْ أَنْـصٰارِهِ

صاحب الزمان درود فرست و مرا از یاوران

وَأَشْيٰاعِهِ، وَالذّٰابّينَ عَنْهُ، وَاجْعَلْني مِـنَ

و پیروان و مدافعانش قرار بده، و مرا از شهادت‌طلبان

الْمُسْتَشْهَدينَ بَيْنَ يَدَيْهِ، طٰائِعاً غَيْرَ مُكْرَهٍ،

در پیشگاه و رکاب همایونی او قرار بده که با تمام شوق آرزوی شهادت می‌کنند نه بااجبار؛

فِي الصَّفِّ الَّذي نَعَتَّ أَهْلَهُ فـي كِـتٰابِكَ،

در صفی که اهل آن را در قرآنت وصف کرده‌ای

فَقُلْتَ ﴿صَفّاً كَأَنَّهُمْ بُـنْيانٌ مَـرْصُوصٌ﴾[۱]

و گفتی: «صف بسته‌اند، گویی اینان بنیانی آهنین هستند»

عَلىٰ طٰاعَتِكَ وَطٰاعَةِ رَسُولِكَ وَآلِهِ عَلَيْهِمُ

در فرمان‌برداری تو و رسولت و آل او - که بر ایشان

السَّلٰامُ. أَللّٰهُمَّ هٰذِهِ بَيْعَةٌ لَهُ في عُنُقي إِلىٰ

درود باد - خداوندا؛ این بیعتی است برای او در گردنم

يَوْمِ القِيٰامَةِ.[۲]

تا روز قیامت.

دعا برای حضرت بقیّة الله عجّل الله تعالی فرجه بعد از نماز صبح

علاّمهٔ مجلسی ﷺ در کتاب «مقباس» در تعقیب نماز صبح روایت می‌کند: پیش از آنکه کلامی بر زبان بیاورد، صد مرتبه بگوید:

۱. سورهٔ صفّ، آیهٔ ۴.
۲. زاد المعاد: ۴۸۷، مصباح الزائر: ۴۵۴.

يٰا رَبِّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَعَجِّلْ

ای پروردگار من؛ بر محمّد و آل محمّد درود فرست و در فرج و راحتی

فَرَجَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَأَعْتِقْ رَقَبَتي مِنَ النّٰارِ.[1]

آل محمّد شتاب فرما، و مرا از آتش رها و آزاد کن.

دعاهایی از حضرت بقیّة الله ارواحنا فداه برای برطرف‌شدن مشکلات شدید (در تعقیب نماز صبح)

محدّث نوری ﷺ در «دار السلام» می‌گوید: عالم عامل ملّا فتحعلی سلطان آبادی ﷺ به من گفت که: فاضل مقدّس پرهیزگار ملّا محمّد صادق عراقی ﷺ در نهایت فقر و تنگدستی و در سختی و بلا بود و گرفتاری و بدبختی از هر سو به او رو آورده بود.

روزگاری به همین ترتیب گذشت و گشایش در

۱. مکیال المکارم: ۱۳/۲.

کارش حاصل نشد و تنگدستی او برطرف نشد تا این که شبی در خواب دید که گویا در بیابانی است و در آن بیابان خیمهٔ بزرگی برپا می‌باشد و قبّه‌ای بر بالای آن است.

شیخ از صاحب آن خیمه پرسش نمود. به او گفته شد: در این خیمه، **پناهگاه محکم و استوار، فریادرس گرفتار بیچاره، حجّت قائم، حضرت مهدی و امام منتظر مرضی** ـ که خداوند تعالی در راحتی و فرجش شتاب کند و خروجش را آسان فرماید ـ حضور دارند.

شیخ به سرعت به سمت خیمه رفت؛ زیرا برطرف شدن گرفتاریش را در آن یافته بود.

وقتی به حضور حضرت رسید، از پریشانی و فشار زمان و سختی حال خانواده‌اش شکایت کرد و از حضرت دعایی خواست که با آن غم و اندوه از او برداشته شده و گرفتاریش برطرف شود.

حضرت او را به سیّدی از فرزندانش حواله کرد

و به خیمه‌اش اشاره کرد. شیخ از حضور حضرت مرخّص شده و به آن خیمه رفت. در آنـجا سـیّد سند دانشمند مورد اعتماد، عالم والامقام و مورد تأیید جناب سیّد محمّد سلطان آبادی را دید که بر سجّاده‌اش نشسته و در حال نیایش است.

بعد از سلام، آنچه حجّت پروردگار حواله کرده بود عرض کرد و سیّد دعایی که رفع تنگدستی و سختی کند و موجب افـزایش روزی بـاشد بـه او آموخت.

در این هنگام شیخ از خواب بیدار شد، در حالی که دعا در ذهنش مانده بود. سپس به سوی خانهٔ سیّد محمّد روانه شد با آن که قبل از آن خواب به دلیلی که ذکر نمی‌کرد از سیّد کـناره مـی‌گرفت و نمی‌خواست او را ببیند.

وقتی به خانهٔ سیّد رسید و داخل شد سیّد را دید که بر روی سجّادهٔ نـمازش ـ هـمان گـونه کـه در

خواب دیده بود ـ نشسته و ذکر خدا مـی‌گوید و استغفار می‌کند.

به سیّد سلام کرد و او جواب داد در حـالی کـه خنده‌ای بر لب داشت، گویا قضیّه را می‌داند و از اسرار پنهانی آگـاه است. شـیخ آنـچه در خـواب پرسیده بود از سیّد پرسید و سیّد همان دعا را به او آموخت.

شیخ مدّت کمی آن دعا را خوانـد و دنـیا از هـر طرف به او روی آورد.

همیشه استاد ما دام ظلّه آن سیّد را با احترام تعریف می‌نمود، در حالی که او را در اواخر عمرش درک کرده و زمان کوتاهی شاگردی ایشان نموده بود.

آنـــچه سـیّد ﷺ در خـواب و بـیداری بـه شـیخ آموخت، سه چیز است:

۱ ـ بعد از نماز صبح در حالی که دسـتش را بـر روی سینه گذاشته هفتاد مرتبه «**یٰا فَـتّاحُ**» بگوید.

کفعمی ﷺ نیز در کتاب «مصباح» می‌گوید: هر کس به این شکل این ذکر را بگوید خداوند تعالی حجاب را از قلبش برطرف کند.

۲ ـ آنچه کلینی در کتاب کافی آن را روایت کرده است که: یکی از اصحاب رسول خدا ﷺ چند روزی به خدمت ایشان نرسید و هنگامی که حضور حضرت رسید، رسول خدا ﷺ به او فرمودند:

چه چیزی تو را از دیدار ما در این چند روز باز داشت؟

مرد گفت: بیماری و فقر.

حضرت فرمود: آیا نمی‌خواهی به تو دعایی بیاموزم که خدا فقر و بیماری را به وسیلهٔ آن از تو دور کند؟

مرد گفت: البتّه، ای رسول خدا.

حضرت فرمودند: بگو:

لٰا حَوْلَ وَلٰا قُوَّةَ إِلّٰا بِاللهِ [الْعَلِيِّ الْـعَظِيمِ]،

هیچ جنبش و توانایی نیست مگر به سبب خداوند [بلندمرتبهٔ بزرگ]؛

تَوَكَّلْتُ عَـلَى الْـحَيِّ الَّـذي لٰا يَـمُوتُ،

توکّل کردم بر (خدای) زنده‌ای که هرگز نمی‌میرد،

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي لَمْ يَتَّخِذْ [صٰـاحِبَةً وَلٰا]

و حمد و ستایش مخصوص خدایی است که [همسر و]

وَلَداً، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ، وَلَمْ

فرزندی ندارد، و در فرمان‌روایی شریکی برایش نیست، و برای او

يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ، وَكَـبِّرْهُ تَكْـبِيراً.

از روی خواری و ذلّت ولیّ و سرپرستی نیست؛ و به بزرگی از او یاد کن.

راوی گوید: زمان اندکی گذشت که آن مرد صحابی نزد رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وآله بازگشت و گفت: ای رسول خدا؛ خداوند بیماری و فقر را از من برطرف کرد.

۳ـ آنچه ابن فهد حلّی در کتاب «عدّة الداعی» از

رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم روایت کرده است:

هـرکس ایـن دعـا را هـر روز بـعد از نـماز صـبح بخواند، هیچ حاجتی از خدای تعالی نخواهد مگر آن‌که به آسانی برآورده شود و خـداونـد کـارهای مهمّ او را کفایت نماید:

بِسْمِ اللهِ وَصَلَّى اللهُ عَـلىٰ مُـحَمَّدٍ وَآلِـهِ،

به نام خدا و خداوند بر محمّد و آل محمّد درود فرستد،

وَاُفَـوِّضُ أَمْـرِي إِلَـى اللهِ، إِنَّ اللهَ بَـصِيرٌ

و کارم را به خدا واگذار می‌کنم؛ همانا خدا نسبت به بندگان

بِالْعِبٰادِ، فَوَقٰيهُ اللهُ سَيِّئٰاتِ مٰا مَكَرُوا، لٰا إِلٰهَ

بیناست. پس خدا او را از بدی‌های آنچه مکر و حیله کرده‌اند محفوظ داشت؛ هیچ

إِلّٰا أَنْتَ، سُبْحٰانَكَ إِنّي كُنْتُ مِنَ الظّٰالِمِينَ،

خدایی جز تو نیست؛ پاک و منزّهی تو، همانا من از گروه ستمگران بودم؛

فَاسْتَجَبْنٰا لَهُ وَنَجَّيْنٰاهُ مِـنَ الْـغَمِّ وَكَـذٰلِكَ

پس دعای او را اجابت کردیم و او را از غم و اندوه رهانیدیم و این گونه

نُـــنْجِی الْـمُؤْمِنِینَ ، وَحَسْـبُنَا اللهُ وَنِـعْمَ

مؤمنان را نیز نجات می‌بخشیم و خدا ما را کفایت می‌کند و او خوب

الْوَکِیلُ ، فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللهِ ، وَفَضْلٍ لَمْ

وکیلی است. پس با نعمتی از سوی خدا و فضل و احسان در حالی که هیچ بدی به آنان

یَمْسَسْهُمْ سُوءٌ، مٰا شٰاءَ اللهُ لٰا حَوْلَ وَلٰا قُوَّةَ

نرسید دگرگون شدند. آنچه خدا بخواهد همان شود و هیچ جنبش و توانایی نیست

إِلّٰا بِاللهِ، مٰا شٰاءَ اللهُ لٰا مٰا شٰاءَ النّٰـاسُ ، مٰـا

مگر به سبب خدا؛ هر چه خدا بخواهد همان شود نه آنچه مردم بخواهند؛ هر چه

شٰاءَ اللهُ وَإِنْ کَرِهَ النّٰاسُ . حَسبِیَ الرَّبُّ مِنَ

خدا بخواهد همان شود؛ هر چند مردم خوش نداشته باشند. پرورش دهنده، مرا از

الْمَرْبُوبِینَ ، حَسْبِیَ الْخٰالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِینَ ،

پرورش‌یافتگان کفایت می‌کند؛ آفریننده، مرا از آفریدگان

حَسْبِیَ الرّٰازِقُ مِنَ الْمَرْزُوقِینَ ، حَسْـبِیَ

کفایت می‌کند؛ روزی دهنده مرا از روزی خواران کفایت می‌کند؛ خدایی که

اللّٰهُ رَبُّ الْعٰالَمِينَ، حَسْبِي مَنْ هُوَ حَسْبِي،

پروردگار جهانیان است مرا کفایت می‌کند. کفایت می‌کند مرا آن کسی که برایم کافی است؛

حَسْبِي مَنْ لَمْ يَزَلْ حَسْبِي، حَسْبِي مَنْ كٰانَ

کفایت می‌کند مرا آنکه همیشه کفایت می‌کند؛ کفایت می‌کند مرا آنکه

مُذْ كُنْتُ [لَمْ يَزَلْ] حَسْبِي، حَسْبِيَ اللّٰهُ لٰا

از ابتدایی که بودم پیوسته مرا کفایت می‌کند؛ خدایی مرا کفایت می‌کند که جز او

إِلٰهَ إِلّٰا هُوَ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ

خدایی نیست؛ تنها بر او توکّل کردم و او پروردگار عرش

الْعَظِيمِ.

بزرگ است.

مواظبت در مداومت این اوراد شایسته است؛ زیرا که فهم و درایت و خبر، این اذکار و دعاها را تصدیق کرده است.[1] و بهترین و با ارزشترین هدف در خواندن آن‌ها، این است که به قصد

۱. دار السلام: ۲۶۶/۲.

تعجیل در ظهور امام عصر ارواحنا فداه خوانده شود.

دعا در روز جمعه
بعد از نماز صبح برای تعجیل فرج

مستحبّ است روز جمعه بعد از نماز صبح، صد مرتبه سورهٔ «توحید» بخوانند، و صد مرتبه هم از درگاه خداوند، طلب آمرزش نموده و استغفار کنند؛ صد مرتبه هم بدین صورت بر پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم صلوات بفرستند:

أَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ

خداوندا؛ بر محمّد و آل محمّد درود بفرست و فرج ایشان را

فَرَجَهُمْ.[1]

تعجیل فرما.

۱. البلد الأمین: ۱۱۰.

دعا برای ظهور آن حضرت
پس از نماز صبح و ظهر در هر روز

امام صادق علیه‌السلام می‌فرمایند: هر کس بعد از نماز صبح و ظهر، در روز جمعه و دیگر روزها بگوید:

أَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ،

خداوندا؛ بر محمّد و آل محمّد درود فرست و در فرج و راحتی ایشان

وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ.

تعجیل بفرما.

نمی‌میرد تا این که حضرت مهدی (صلوات الله علیه) را درک کند.[1]

دعا برای ظهور آن بزرگوار ارواحنا فداه
پس از نماز ظهر در هر روز

در کتاب «فلاح السائل» آمده است: از اذکار

۱. مصباح المتهجّد: ۳۶۸، بحار الأنوار: ۷۷/۸۶ و ۳۶۳/۸۹، و در «الصحیفة الصادقیّة: ۱۶۹» نقل کرده است که این صلوات را صد مرتبه بگوید.

مهمّ در تعقیب نماز ظهر، اقتدا کردن به امام صادق علیه‌السلام در دعا کردن برای حضرت مهدی عجّل الله تعالی فرجه الشریف است. امامی که رسول خدا حضرت محمّد صلی‌الله‌علیه‌وآله در روایات صحیح به امّتش بشارت او را داده است و به آن‌ها وعده داده که آن حضرت در آخرالزمان ظهور می‌کند.

محمّد بن رهبان دبیلی روایت کرده است: ابو علی محمّد بن حسن بن محمّد بن جمهور قمی گفت: پدرم از پدرش محمّد بن جمهور و او از احمد بن حسین سکّری و او از عبّاد بن محمّد مداینی نقل کرد که: در مدینه بر امام صادق علیه‌السلام وارد شدم هنگامی که از نماز ظهر فارغ شده بود، آن حضرت دست‌ها را به سوی آسمان بلند کرده بود و می‌گفت:

يٰا سٰامِعَ كُلِّ صَوْتٍ ، يٰا جٰامِعَ (كُلِّ فَوْتٍ) ،

ای شنوندهٔ هر صدا؛ ای گرد آورندهٔ (هر نابود)؛

يٰا بٰارِئَ كُلِّ نَفْسٍ بَعْدَ الْمَوْتِ ، يٰا بٰاعِثُ ،

ای آفرینندهٔ هر جان و روان بعد از مرگ؛ ای برانگیزاننده؛

يٰا وٰارِثُ ، يٰا سَيِّدَ السّٰادَةِ ، يٰا إِلٰهَ الْآلِهَةِ ، يٰا

ای وارث؛ ای آقا و سرور آقایان؛ ای معبود معبودها؛ ای

جَبّٰارَ الْجَبٰابِرَةِ ، يٰا مَلِكَ الدُّنْيٰا وَالْآخِرَةِ ، يٰا

جبّار جبابره، ای پادشاه دنیا و آخرت؛ ای

رَبَّ الْأَرْبٰابِ ، يٰا مَلِكَ الْمُلُوكِ ، يٰا بَطّٰاشُ ،

پروردگار ارباب، ای پادشاه پادشاهان؛ ای بسیار سخت‌گیر؛

يٰا ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ ، يٰا فَعّٰالاً لِمٰا يُرِيدُ ، يٰا

ای صاحب سخت‌گیری شدید؛ ای انجام‌دهندهٔ هر چه می‌خواهد؛ ای

مُحْصِيَ عَدَدِ الْأَنْفٰاسِ وَنَقْلِ الْأَقْدٰامِ ، يٰا

شمارشگر تعداد نفس‌ها و حرکت و جابجایی قدم‌ها؛ ای

مَنِ السِّرُّ عِنْدَهُ عَلَانِيَةٌ ، يَا مُبْدِئُ ، يَا مُعِيدُ.

کسی که پنهان در نزد او آشکار است؛ ای آغازگر آفرینش؛ ای بازگرداننده؛

أَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ عَلَىٰ خِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ ،

از تو می‌خواهم به حقّ خودت بر بندگان برگزیده‌ات از میان آفریدگانت،

وَبِحَقِّهِمُ الَّذي أَوْجَبْتَ لَهُمْ عَلَىٰ نَفْسِكَ ،

و به حقّی که برای ایشان بر خودت لازم کردی؛

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِ

که بر محمّد و اهل بیتش درود بفرستی، که سلام بر او

وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ ، وَأَنْ تَمُنَّ عَلَيَّ السَّاعَةَ

و بر آنان باد، و در همین ساعت، در همین ساعت بر من منّت

السَّاعَةَ ، بِفِكَاكِ رَقَبَتي مِنَ النَّارِ ، وَأَنْجِزْ

گذاشته و مرا از آتش، رها کنی؛ و برای

لِوَلِيِّكَ وَابْنِ نَبِيِّكَ الدَّاعي إِلَيْكَ بِإِذْنِكَ ،

ولیّ خودت و فرزند پیامبر خودت که دعوت‌کنندهٔ به سوی تو به اجازهٔ تو

وَأَمينِكَ في خَلْقِكَ ، وَعَيْنِكَ في عِبادِكَ ،

و امانت‌دارت در میان خلق تو و چشم تو در میان بندگان تو،

وَحُجَّتِكَ عَلىٰ خَلْقِكَ ، عَلَيْهِ صَلَواتُكَ

و حجّت تو بر آفریدگان تو است ـ که درودها و برکات تو بر او باد ـ

وَبَرَكاتُكَ وَعْدَهُ . أَللّٰهُمَّ أَيِّدْهُ بِنَصْرِكَ ،

وعده‌ات را انجام بده. خداوندا؛ با یاری خودت او را تأیید کن،

وَانْصُرْ عَبْدَكَ ، وَقَوِّ أَصْحابَهُ وَصَبِّرْهُمْ ،

و بنده‌ات را یاری نما، و اصحابش را قوّت بخش و آنان را صبر و شکیبایی عنایت

وَاجْعَلْ لَهُمْ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطاناً نَصيراً ،

کن؛ و برای ایشان از نزد خودت قدرت یاری‌کننده‌ای را قرار ده؛

وَعَجِّلْ فَرَجَهُ ، وَأَمْكِنْهُ مِنْ أَعْدائِكَ

و در راحتی و فرجش تعجیل کن، و او را بر دشمنانت

وَأَعْداءِ رَسُولِكَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمينَ .

و دشمنان رسولت مکنت و قدرت ببخش، ای مهربان‌ترین مهربانان.

گفتم: فدایت شوم؛ آیا این طور نیست که برای خویش دعا نمودید؟

حضرت فرمود:

برای نور آل محمّد علیهم‌السلام و پیش‌رو و جلودار و انتقام گیرنده از دشمنان آل محمّد به امر خدا، دعا کردم.

گفتم: فدایت شوم؛ کی خروج می‌کند؟

حضرت فرمود: هرگاه آن‌که آفرینش و امور عالم در دست اوست، بخواهد.

گفتم: آیا برای خروج او علامتی هست؟

حضرت فرمود: آری؛ نشانه‌های مختلفی هست.

گفتم: مانند چه چیزی؟

حضرت فرمود: خروج علامت و پرچمی از شرق و پرچمی از غرب و فتنه‌ای که بر اهل «زوراء» سایه می‌افکند، و خروج مردی از فرزندان عمویم زید در یمن، و به تاراج رفتن پردهٔ بیت الحرام[1]، و

۱. بحار الأنوار: ۶۲/۸۶، فلاح السائل: ۱۷۰، المصباح: ۴۸، البلد الأمین: ۲۷.

خداوند هر چه بخواهد، انجام می‌دهد.[۱]

دعا برای ظهور امام زمان عجّل الله تعالی فرجه

پس از نماز عصر

سیّد بن طاووس ﷺ در کتاب «فلاح السائل» می‌نویسد: از اذکار مهمّ بعد از نماز عصر، اقتدا کردن به مولای‌مان امام کاظم علیه‌السلام در دعا نمودن برای مولای‌مان حضرت مهدی صلوات الله علیه است.

چنان‌که یحیی بن فضل نوفلی روایت کرده است که گفت: در بغداد بر ابی الحسن موسی بن جعفر علیهما‌السلام ـ وقتی از نماز عصر فارغ شده بود ـ وارد شدم. دیدم دست‌ها را به سوی آسمان بلند کرده و شنیدم که می‌گوید:

أَنْتَ اللهُ لا إِلٰـهَ إِلّا أَنْتَ، اَلْأَوَّلُ وَالْآخِرُ

تو خدایی هستی که معبودی جز تو نیست، اوّل و آخر

۱. مکیال المکارم: ۱۰/۲.

وَالظّـاهِرُ وَالْـبـاطِنُ ، وَأَنْتَ اللهُ لا إِلـهَ إِلّا

و ظاهر و باطن تویی؛ خدایی هستی که معبودی جز

أَنْتَ ، إِلَيْكَ زِيـادَةُ الْأَشْـياءِ وَنُـقْصانُها ،

تو نیست؛ فزونی و کاستی چیزها در اختیار توست؛

وَأَنْتَ اللهُ لا إِلهَ إِلّا أَنْتَ ، خَلَقْتَ الْخَلْقَ بِغَيْرِ

تو خدایی هستی که معبودی جز تو نیست؛ آفرینش را بدون

مَعُونَةٍ مِنْ غَيْرِكَ، وَلا حاجَةٍ إِلَيْهِمْ، أَنْتَ اللهُ

کمک دیگران و بدون نیاز به آنان آفریدی؛ تو خدایی هستی که

لا إِلهَ إِلّا أَنْتَ ، مِنْكَ الْمَشِيَّةُ وَإِلَيْكَ الْبَدْءُ .

معبودی جز تو نیست، مشیّت از توست و آغازکردن بستگی به تو دارد.

أَنْتَ اللهُ لا إِلهَ إِلّا أَنْتَ ، قَبْلَ الْقَبْلِ وَخـالِقُ

تو خدایی هستی که معبودی جز تو نیست، قبل از هر قبلی بوده‌ای و تو آفریدگار

الْقَبْلِ ، أَنْتَ اللهُ لا إِلهَ إِلّا أَنْتَ ، بَعْدَ الْـبَعْدِ

قبل هستی؛ تو خدایی هستی که معبودی جز تو نیست، بعد از هر بعدی هستی

وَخالِقُ الْبَعْدِ ، أَنْتَ اللهُ لا إِلٰهَ إِلّا أَنْتَ، تَمْحُو

و آفریدگار بعد تویی، تو خدایی هستی که معبودی جز تو نیست، هر چه را

ما تَشاءُ وَتُثْبِتُ وَعِنْدَكَ أُمُّ الْكِتابِ، أَنْتَ

بخواهی محو یا اثبات می‌کنی و امّ الکتاب نزد توست، تو

اللهُ لا إِلٰهَ إِلّا أَنْتَ، غايَةُ كُلِّ شَيْءٍ وَوارِثُهُ،

خدایی هستی که معبودی جز تو نیست، نهایت و وارث هر چیزی؛

أَنْتَ اللهُ لا إِلٰهَ إِلّا أَنْتَ ، لا يَعْزُبُ عَنْكَ

تو خدایی هستی که معبودی جز تو نیست، هیچ چیز کوچک و بزرگ از

الدَّقيقُ وَلَا الْجَليلُ ، أَنْتَ اللهُ لا إِلٰهَ إِلّا أَنْتَ ،

نظرت پنهان نمی‌ماند؛ تو خدایی هستی که معبودی جز تو نیست،

لا يَخْفىٰ عَلَيْكَ اللُّغاتُ ، وَلا تَتَشابَهُ عَلَيْكَ

هیچ لغتی بر تو پوشیده نمی‌ماند و صداهای مختلف تو را به اشتباه

الْأَصْواتُ . كُلَّ يَوْمٍ أَنْتَ في شَأْنٍ ، لا يَشْغَلُكَ

نمی‌اندازد. هر روز تو در شأن و کاری هستی که هیچ شأنی تو را

شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ ، عٰالِمُ الْغَيْبِ وَأَخْفىٰ ، دَيّٰانُ

از شأن دیگر باز نمی‌دارد. دانای غیب و پنهانی‌ها، پاداش دهندهٔ

الدّٰينِ ، مُدَبِّرُ الْأُمُورِ ، بٰاعِثُ مَنْ فِي

کار، تدبیرگر امور، برانگیزانندهٔ افرادی که در

الْقُبُورِ ، مُحْيِ الْعِظٰامِ وَهِيَ رَمِيمٌ ، أَسْأَلُكَ

قبرهایند، زنده‌کنندهٔ استخوان‌ها در حالی که پودر و خاکستر شده‌اند تو هستی؛ از

بِاسْمِكَ الْمَكْنُونِ الْمَخْزُونِ ، اَلْحَيِّ الْقَيُّومِ ،

تومی‌خواهم به اسم پنهان ذخیره‌شده‌ات، که زنده و پاینده است،

اَلَّذي لٰا يَخيبُ مَنْ سَأَلَكَ بِهِ ، أَنْ تُصَلِّيَ

که هر کس تو را به آن نام بخواند ناامید نمی‌شود؛ که

عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَأَنْ تُعَجِّلَ فَرَجَ الْمُنْتَقِمِ

بر محمّد و آل محمّد درود بفرستی و فرج و گشایش در کار انتقام گیرنده‌ات

لَكَ مِنْ أَعْدٰائِكَ ، وَأَنْجِزْ لَهُ مٰا وَعَدْتَهُ ، يٰا

از دشمنانت را تعجیل فرمایی و آنچه به او وعده داده‌ای به جای آوری؛ ای

ذَا الْجَلٰالِ وَالْإِكْرٰامِ.

صاحب جلالت و کرامت.

یحیی بن فضل می‌گوید: گفتم: برای چه کسی دعا کردید؟

حضرت فرمود: برای مهدی آل محمّد علیهم‌السلام.

آنگاه فرمودند: پدرم فدای آن‌که دارای شکم ستبر، ابروهای به هم پیوسته است؛ ساق باریک؛ شانه‌های پهن و رنگ گندمگون دارد که به خاطر شب زنده‌داری کمی مایل به رنگ زرد است.

پدرم فدای آن کسی که با رکوع و سجود شب را به صبح می‌رساند؛ پدرم فدای آن کسی که در راه خدا از سرزنش هیچ ملامتگری نمی‌هراسد؛ چراغ فروزنده در تاریکی‌ها است؛ پدرم فدای قیام‌کننده به امر خدا باد.

گفتم: چه وقت خروج می‌کند؟

حضرت فرمود:

هـنگامی کـه دیـدی لشکـریان بـه سـاحل فـرات و صرات و دجله آمده‌انـد و پـل کـوفه ویـران شـد و بعضی از خانه‌های کوفه سوزانده شد، هنگامی کـه این نشانه‌ها را مشاهده کردی، بـدان کـه خـداونـد آنچه بخواهد انجام می‌دهد و کسی نیست که بر امر خدا غلبه کند و یا حکمش را به تأخیر بیندازد.[1]

دعا برای ظهور امام زمان ارواحنا فداه بعد از هر نماز

از امـام صـادق علیه‌السلام روایت شـده است کـه آن حضرت، به مؤمنین دستور می‌فرمودند کـه امـام عصر علیه‌السلام را بعد از هر نماز بـا ایـن عـبارات، دعـا نمایند:

أَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَامْدُدْ

خدایا؛ درود فرست بر محمّد و آل محمّد، و عمر

۱. فلاح السائل: ۱۹۹، و در المصباح: ۵۱ و البلد الأمین: ۳۵ با تفاوتی.

لِلْقٰائِمَ فِي عُمْرِهِ ، وَزِدْ لَهُ فِي أَجَلِهِ ، وَانْشُرْ

(حضرت) قائم را طولانی فرما، و اجلش را زیاد فرما، و رحمتت را

عَلَيْهِ رَحْمَتَكَ ، وَانْتَصِرْ بِهِ لِدِينِكَ ،

بر او گسترده فرما، و دینت را به وسیلهٔ او یاری نما،

وَلٰاتَسْتَبْدِلْ بِهِ مَنْ سَوٰاهُ ، آمِينَ رَبَّ

و غیر از او کسی دیگر را جایگزین مفرما، اجابت فرما ای پروردگار

الْعٰالَمِينَ .[1]

جهانیان.

دعای بعد از هر نماز که مضمونش فقط در عصر ظهور تحقّق پیدا می‌کند

حضرت امام صادق علیه‌السلام می‌فرمایند:

همانا از حقوق ما (اهل بیت) بر دوستان و شیعیانمان این است که از هر نمازی فارغ نشوند مگر این‌که این دعا را بخوانند. و آن دعا، این است:

۱. أسرار الإمامة: ۴۵۹.

أَللّٰهُمَّ إِنّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ الْعَظِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ

خدایا؛ همانا من تو را می‌خوانم به حقّ بزرگت که درود فرستی

عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّٰاهِرِينَ صَلٰاةً تٰامَّةً

بر محمّد و آل پاک و مطهّر او، درودی کامل

دٰائِمَةً ، وَأَنْ تَدْخُلَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ

و همیشگی، و این‌که عطا کنی بر محمّد و آل

مُحَمَّدٍ، وَمُحِبّيهِمْ وَأَوْلِيٰائِهِمْ، حَيْثُ كٰانُوا

محمّد و دوستانشان و اولیائشان هر کجا که باشند؛

في سَهْلٍ أَوْ جَبَلٍ ، أَوْ بَرٍّ أَوْ بَحْرٍ ، مِنْ بَرَكَةِ

در بیابان و کوه، خشکی و دریا، از برکت

دُعٰائي مٰا تُقِرُّ بِهِ عُيُونَهُمْ . إِحْفَظْ يٰا مَوْلٰايَ

دعای من آنچه را که به سبب آن چشمانشان روشن شود. نگهدار باش ای مولای

الْغٰائِبِينَ مِنْهُمْ، وَارْدُدْهُمْ إِلىٰ أَهٰالِيهِمْ

من؛ افراد غایب از آن‌ها را، و آنان را به سلامت به اهل و عیالشان

سٰالِمِينَ، وَنَفِّسْ عَنِ الْمَهْمُومِينَ، وَفَـرِّجْ

برگردان، و غم و غصّه‌هایشان را زایل کن، و گرفتاریهایشان

عَنِ الْمَكْرُوبِينَ، وَاكْسُ الْعٰارِينَ، وَأَشْبِعِ

را برطرف فرما، و برهنه‌هایشان را لباس بپوشان، و گرسنگانشان

الْجٰائِعِينَ، وَارْوِ الظّٰامِئِينَ، وَاقْـضِ دَيْـنَ

را سیر فرما، و تشنگانشان را سیراب فرما، و قرض بدهکارانشان را

الْـغٰارِمِينَ، وَزَوِّجِ الْـعٰازِبِينَ، وَاشْـفِ

ادا فرما، و مجرّدانشان را عیال‌وار فرما، و مریض‌های

[مَـرْضَى الْـمُسْلِمِينَ]، وَأَدْخِـلْ عَـلَى

مسلمانان را شفا عنایت فرما، و عطا کن بر

الْأَمْوٰاتِ مٰا تُـقِرُّ بِـهِ عُـيُونَهُمْ، وَانْـصُرِ

مردگانشان آنچه را که به سبب آن چشمانشان روشن گردد، و ستمدیدگان

الْمَظْلُومِينَ مِنْ أَوْلِيٰاءِ آلِ مُحَمَّدٍ (عَـلَيْهِمُ

و مظلومان از دوستان آل محمّد را ـ که درود خدا بر آنان باد ـ یاری

السَّلٰامُ) ، وَاطْفِ نٰائِرَةَ الْمُخٰالِفِينَ . أَللّٰـهُمَّ

فرما، و آتش مخالفانشان را (که بر علیه آن‌ها روشن کرده‌اند) خاموش فرما. بارالها؛

وَضٰاعِفْ لَعْنَتَكَ وَبَأْسَكَ وَنَكٰالَكَ وَعَذٰابَكَ

مضاعف گردان لعنت و سخط و عذابت را

عَلَى اللَّذَيْنِ كَفَرٰا نِعْمَتَكَ ، وَخَوَّنٰا رَسُولَكَ ،

بر کسانی که نعمت‌هایت را کفران ورزیدند، و به فرستاده‌ات خیانت کردند،

وَاتَّهَمٰا نَبِيَّكَ وَبٰايَنٰاهُ ، وَحَلّٰا عَقْدَهُ فِي

و پیامبرت را مورد اتهّام قرار دادند و از او جدا شدند، و عقد و پیمانش را در مورد

وَصْيِّهِ ، وَنَبَذٰا عَهْدَهُ فِي خَلِيفَتِهِ مِنْ بَعْدِهِ ،

جانشینش گسستند، و پیمانش را در مورد جانشین بعد از خودش شکستند،

وَادَّعَيٰا مَقٰامَهُ ، وَغَيَّرٰا أَحْكٰامَهُ ، وَبَدَّلٰا

و ادّعا کردند مقام او را و احکام و دستوراتش را تغییر دادند، و سنّت و روشش را

سُنَّتَهُ ، وَقَلَّبٰا دِينَهُ ، وَصَغَّرٰا قَدْرَ حُجَجِكَ ،

عوض‌کردند، و دینش را تغییر دادند، و قدر و منزلت حجّت‌هایت را کوچک شمردند،

وَبَدَءٰا بِـظُلْمِهِمْ، وَطَـرَّقٰا طَـرِيقَ الْـغَدَرِ

و ظلم و ستمشان را بر علیه آن‌ها شروع کردند، و پیمودند راه مکر و حیله را

عَلَيْهِمْ، وَالْخِلٰافِ عَنْ أَمْرِهِمْ، وَالْقَتْلِ لَهُمْ،

بر علیه آن‌ها، و سرپیچی از دستوراتشان را، و کشتنشان را،

وَإِرْهٰاجِ الْحُرُوبِ عَلَيْهِمْ، وَمَنَعٰا خَلِيفَتَكَ

و برپا نمودن جنگ را بر علیه آنها، و جلوگیری و منع کردند جانشینت

مِنْ سَدِّ الثُّلَّمِ، وَتَقْوِيمِ الْـعِوَجِ، وَتَـثْقِيفِ

را از بستن شکاف‌هایی که در دین وارد کرده بودند و درست کردن کجی و

الْأَوَدِ، وَإِمْضٰاءِ الْأَحْكٰامِ، وَإِظْـهٰارِ دِيـنِ

نادرستی‌ها، و تثبیت نمودن احکام و دستورات الهی و ظاهر نمودن دین

الْإِسْلٰامِ، وَإِقٰامَةِ حُـدُودِ الْـقُرْآنِ. أَللّٰـهُمَّ

اسلام (در همهٔ عالم) و برپا کردن دستورات قرآن. بارپروردگارا؛

الْعَنْهُمٰا وَابْنَتَيْهِمٰا، وَكُلَّ مَنْ مٰالَ مِيْلَهُمْ،

لعنت کن هر دوی آنها و دخترانشان را و هر کسی که به طرف آنها (ذرّه‌ای) میل پیدا کرد،

وَحَذٰا حَذْوَهُمْ، وَسَلَكَ طَرِيقَتَهُمْ، وَتَصْدُرَ

و جا پای آنها گذاشت، و راه آنها را پیمود، و بدعت‌های آنها را

بِبِدْعَتِهِمْ، لَعْناً لٰا يَخْطُرُ عَلىٰ بٰالٍ، وَيَسْتَعِيذَ

تبلیغ کرد، لعنتی که که بر ذهن و فکر احدی خطور نکند، و اهل آتش

مِنْهُ أَهْلُ النّٰارِ. إِلْعَنِ اللّٰهُمَّ مَنْ دٰانَ بِقَوْلِهِمْ،

از آن به تو پناه بیاورند. لعنت کن خدایا؛ کسی که سخن‌شان را گوش فرادهد،

وَاتَّبَعَ أَمْرَهُمْ، وَدَعٰا إِلىٰ وِلٰايَتِهِمْ، وَشَكَّ

و از دستوراتشان پیروی کند، و مردم را به پیروی از آن‌ها فرا خواند، و در کفر

فِي كُفْرِهِمْ، مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ.

و شرک آن‌ها شک کند، از پیشینیان و متأخّرین.

سپس برای آنچه می‌خواهی دعا نما.[1]

۱. مستدرک الوسائل: ۶۰/۵.

دعا برای ظهور حضرت بقیّة الله ارواحنا فداه بعد از هر نماز واجب

در کتاب «جمال الصالحین» از مولای‌مان امـام صادق علیه‌السلام نقل شده است که حضرت فرمودند:

همانا از حقوق ما بر شیعیان ما این است که بعد از هر نماز واجب دست‌هایشان را بر چانه گذاشـته و سـه مرتبه بگویند:

يا رَبَّ مُحَمَّدٍ عَجِّلْ فَرَجَ آلِ مُـحَمَّدٍ، يـا

ای پروردگار محمّد؛ فرج و گشایش امور آل محمّد را تعجیل فرما؛ ای

رَبَّ مُحَمَّدٍ إِحْفَظْ غَيْبَةَ مُـحَمَّدٍ، يـا رَبَّ

پروردگار محمّد؛ محافظت کن (دین را در) غیبت محمّد صلی‌الله‌علیه‌وآله؛ ای پرودگار

مُحَمَّدٍ إِنْتَقِمْ لِابْنَةِ مُحَمَّدٍ علیهما‌السلام.[1]

محمّد؛ انتقام دختر محمّد علیهما‌السلام را بگیر.

---

۱. مکیال المکارم: ۷/۲.

دعای دیگر برای ظهور امام زمان ارواحنا فداه بعد از نمازهای واجب

امام جواد علیه‌السلام فرمودند:

وقتی از نماز واجب فارغ شدی بگو:

رَضـــیتُ بِـاللهِ رَبّاً ، وَبِـالْإِسْلٰامِ دیـناً ،

خشنودم که خداوند پروردگار من اسلام دین من،

وَبِـــالْقُرْآنِ کِـــتٰاباً ، وَبِـــمُحَمَّدٍ نَـــبِیّاً ،

قرآن کتابم، حضرت محمّد صلی‌الله‌علیه‌وآله پیامبرم،

وَبِعَلِیٍّ وَلِیّاً ، وَبِالْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ ، وَعَلِیٍّ

حضرت علی علیه‌السلام سرپرست و صاحب اختیارم، حسن و حسین و علیّ

بْنِ الْحُسَیْنِ ، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ ، وَجَعْفَرِ بْنِ

بن حسین و محمّد بن علی و جعفر بن

مُحَمَّدٍ ، وَمُوْسَی بْنِ جَـعْفَرٍ ، وَعَـلِیِّ بْـنِ

محمّد و موسی بن جعفر و علیّ بن

مُوسىٰ ، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَـلِيٍّ ، وَعَـلِيِّ بْـنِ

موسی و محمّد بن علی و علیّ بن

مُحَمَّدٍ ، وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ ، وَالْحُجَّةِ بْـنِ

محمّد و حسن بن علی و حجّت بن

الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ أَئِمَّةً . أَللّٰهُمَّ وَلِيُّكَ الْحُجَّةُ

الحسن بن علی امامان و پیشوایان من باشند. خداوندا؛ ولیّ تو حضرت حجّت

فَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ ، وَمِنْ خَلْفِهِ ، وَعَنْ

است، پس او را از روبه‌رو و پشت سرش و از طرف

يَمِينِهِ وَعَنْ شِمٰالِهِ ، وَمِنْ فَوْقِهِ وَمِنْ تَحْتِهِ ،

راست و چپش، و از بالا و پایین حفظ فرما،

وَامْدُدْ لَهُ في عُمْرِهِ ، وَاجْعَلْهُ الْقٰائِمَ بِأَمْرِكَ ،

و عمرش را طولانی کن، و او را قیام‌کننده به امرت قرار بده،

اَلْمُنْتَصِرَ لِدِينِكَ ، وَأَرِهِ مٰا يُحِبُّ وَتَقَرُّ بِـهِ

تا یاری‌گر دینت باشد و آنچه دوست می‌دارد و باعث چشم‌روشنی‌اش

عَيْنُهُ فِي نَفْسِهِ وَفِي ذُرِّيَّتِهِ ، وَأَهْلِهِ وَمٰالِهِ ،

می‌شود در مورد خودش و فرزندانش و خانواده‌اش و مالش

وَفِي شِيعَتِهِ وَفِي عَدُوِّهِ، وَأَرِهِمْ مِنْهُ مٰا

و پیروان و دشمنانش، به او نشان ده؛ و آنچه دشمنانش در مورد او

يَحْذَرُونَ، وَأَرِهِ فِيهِمْ مٰا يُحِبُّ وَتَقَرُّ بِهِ

پرهیز دارند به آنان نشان ده، وآنچه آن حضرت در مورد دشمنانش دوست دارد

عَيْنُهُ ، وَاشْفِ بِهِ صُدُورَنٰا وَصُدُورَ قَوْمٍ

وچشمش به آن روشن می‌شود به او نشان ده، وسینه‌های ما را وسینه‌های مؤمنان

مُؤْمِنِينَ .

را به وسیلهٔ او شفا بخش.

این حدیث، دعا کردن برای فرج مولای‌مان حضرت حجّت بن الحسن ارواحنا فداه را بعد از هر نماز واجب مورد تأکید قرار می‌دهد.[1]

۱. بحار الأنوار: ۴۲/۸۶، مکیال المکارم: ۳/۲، ومانند آن در «نزهة الزاهد: ۹۱» وارد شده است.

دعا برای تشرّف خدمت حضرت بقیّة الله ارواحنا فداه که بعد از نمازهای واجب خوانده می‌شود

روایت شده است:

هرکس بعد از نمازهای واجب این دعا را بخواند و بر آن مواظبت کند، آن‌قدر عمرش طولانی شود و زندگیش ادامه یابد که از زندگی دلتنگ شود و به سبب این دعا به دیدار حضرت صاحب الأمر عجّل الله فرجه مشرّف گردد.

آن دعا چنین است:

أَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، أَللّٰهُمَّ

خداوندا؛ بر محمّد و آل محمّد درود بفرست. خدای من؛

إِنَّ رَسُولَكَ الصّادِقَ الْمُصَدَّقَ صَلَوٰاتُكَ

همانا رسول راستگو و تأیید شده‌ات ـ که درودهای تو

عَلَيْهِ وَآلِهِ قٰالَ إِنَّكَ قُلْتَ مٰا تَـرَدَّدْتُ فـي

بر او و آل او باد ـ گفته است: که همانا تو فرموده‌ای: در

شَيْءٍ أَنَا فٰاعِلُهُ كَتَرَدُّدي في قَـبْضِ رُوحِ

مورد هیچ کدام از کارهایی که انجام می‌دهم مثل قبض روح

عَبْدِيَ الْمُؤْمِنِ، يَكْرَهُ الْمَوْتَ وَأَنَا أَكْـرَهُ

بندهٔ مؤمنم، دچار تردید نشده‌ام؛ زیرا او مرگ را خوش نمی‌دارد و من ناراحتی او

مَسٰاءَتَهُ. أَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَـلىٰ مُـحَمَّدٍ وَآلِ

را نمی‌پسندم. خداوندا؛ پس بر محمّد و آل

مُحَمَّدٍ، وَعَجِّلْ لِوَلِيِّكَ الْـفَرَجَ، وَالنَّـصْرَ

محمّد درود بفرست و فرج و گشایش کار ولیّت و پیروزی

وَالْعٰافِيَةَ، وَلٰاتَسُؤْني في نَفْسي، وَلٰا في

و عافیتش را تعجیل فرما و موجبات ناراحتی مرا در مورد خودم و

فُلٰانٍ.

فلانی فراهم مساز.

فرمود: و هر که را که می‌خواهی به جای

«فلانی» نام ببر.[۱]

دعای دیدار امام زمان ارواحنافداه
بعد از هر نماز واجب

از امام صادق علیه‌السلام روایت شده است که فرمودند: هرکس بعد از هر نماز واجب، این دعا را بخواند، همانا او حضرت حجّت علیه‌السلام را در بیداری یا خواب می‌بیند:

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشندهٔ مهربان

أَللّٰهُمَّ بَلِّغْ مَوْلٰانَا صٰاحِبَ الزَّمٰانِ، أَيْنَمٰا

خداوندا؛ به مولای‌مان صاحب الزمان هر کجا

كٰانَ وَحَيْثُمٰا كٰانَ، مِنْ مَشٰارِقِ الْأَرْضِ

و هر گونه که باشد در شرق و غرب

۱. مکارم الأخلاق: ۳۵/۲، و در مصباح المتهجّد: ۵۸ و الصحیفة الصادقیّة: ۱۷۸ باندکی تفاوت.

وَمَغٰارِبِهٰا ، سَهْلِهٰا وَجَبَلِهٰا ، عَـنّي وَعَـنْ

زمین، بیابان و کوه آن؛ درود و تحیّتی از طرف من و

وٰالِدَيَّ ، وَعَنْ وُلْدي وَإِخْـوٰانِـي التَّـحِيَّةَ

والدینم و از سوی فرزندانم و برادرانم

وَالسَّلٰامَ عَدَدَ خَلْقِ اللهِ ، وَزِنَةَ عَرْشِ اللهِ ،

به تعداد آفریدگان خدا و سنگینی عرش الهی،

وَمٰا أَحْصٰاهُ كِتٰابُهُ ، وَأَحٰاطَ عِلْمُهُ . أَللّٰـهُمَّ

و آنچه کتابش دربردارد و دانشش به آن احاطه دارد؛ برسان. خداوندا؛

إِنّي أُجَدِّدُ لَهُ في صَبٰيحَةِ هٰذَا الْيَوْمِ ، وَمٰـا

همانا من در بامداد امروز و دیگر

عِشْتُ فيهِ مِنْ أَيّٰامِ حَيٰاتي ، عَهْداً وَعَقْداً

روزهای زندگیم، با او عهد و پیمان و بیعتی را که

وَبَيْعَةً لَهُ في عُنُقي ، لٰا أَحُـولُ عَـنْهٰا وَلٰا

از او بر گردنم است تجدید می‌کنم و هرگز از این بیعت دگرگون نمی‌شوم

أَزُولُ . أَللّٰهُمَّ اجْعَلْني مِنْ أَنْصارِهِ وَنُصّارِهِ

وکنار هم نمی‌زنم. خداوندا؛ مرا از یارانش و جان‌نثارانی

الذّابّينَ عَنْهُ ، وَالْمُمْتَثِلينَ لِأَوامِرِهِ وَنَواهيهِ

که از او دفاع می‌کنند قرار بده، و از آنان که دستورات و نهی‌هایش را

في أَيّامِهِ ، وَالْمُسْتَشْهَدينَ بَيْنَ يَدَيْهِ .

در دوران حکومتش فرمان می‌برند و نیز از شهادت‌جویان در رکابش قرار بده.

أَللّٰهُمَّ فَإِنْ حالَ بَيْني وَبَيْنَهُ الْمَوْتُ ، الَّذي

خداوندا؛ اگر بین من و او مرگ فاصله انداخت؛ - مرگی که

جَعَلْتَهُ عَلىٰ عِبادِكَ حَتْماً مَقْضِيّاً فَأَخْرِجْني

برای بندگانت حتمی و قطعی قرار داده‌ای - پس مرا از قبرم

مِنْ قَبْري مُؤْتَزِراً كَفَني ، شاهِراً سَيْفي ،

خارج کن در حالی که کفنم را به کمر بسته، شمشیرم کشیده،

مُجَرِّداً قَناتي ، مُلَبِّياً دَعْوَةَ الدّاعي فِي

نیزه‌ام آماده و بیرون کشیده شده و دعوتِ دعوت‌کننده را در

الْحاضِرِ وَالْبادي. أَللّـهُمَّ أَرِنـي الطَّـلْعَةَ

شهر باشم یا صحرا لبّیک گویم. خداوندا؛ به من طلعت

الرَّشيدَةَ وَالْغُرَّةَ الْحَميدَةَ، وَاكْحُلْ بَصَري

راه‌گشا و چهرهٔ ستوده‌شده را نشان بده، و با نگاهی از من

بِنَظْرَةٍ مِنّي إِلَيْهِ، وَعَجِّلْ فَـرَجَهُ، وَسَـهِّلْ

به سوی او چشمم را سرمه کن، و فرجش را تعجیل فرما، و خروجش را

مَخْرَجَهُ. أَللّهُمَّ اشْدُدْ أَزْرَهُ، وَقَوِّ ظَـهْرَهُ،

آسان گردان. خداوندا؛ پشتش را محکم، و کمرش را قوی و نیرومند گردان

وَطَوِّلْ عُمْرَهُ، وَاعْمُرِ اللّهُمَّ بِـهِ بِـلادَكَ،

و عمرش را طولانی کن و ـ خداوندا ـ به وسیلهٔ او، سرزمین‌هایت را آباد گردان

وَأَحْيِ بِهِ عِبادَكَ، فَإِنَّكَ قُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ

و به واسطهٔ او بندگانت را زنده‌گردان؛ زیرا تو گفتی در حالی که سخن تو حقّ است:

﴿ظَهَرَ الْفَسادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِما كَسَـبَتْ

«فساد در خشکی و دریا ظاهر شده به واسطهٔ آنچه مردم

أَيْدِي النّاسِ﴾[1]، فَأَظْهِرِ اللّٰهُمَّ لَنا وَلِيَّكَ

با دست خود انجام دادند». پس خداوندا؛ ولیّ خود

وَابْنَ بِنْتِ نَبِيِّكَ، اَلْمُسَمّٰى بِاسْمِ رَسُولِكَ

و فرزند دختر پیامبرت را ـ که همنام است با رسولت

صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ، حَتّٰى لا يَظْفَرَ بِشَيْءٍ

که درودهای تو بر او و آل او باد ـ برای ما ظاهر کن تا بر چیزی

مِنَ الْباطِلِ إِلّا مَزَّقَهُ، وَيُحِقَّ اللهُ الْحَقَّ

از باطل دست نیابد مگر آن که آن را پاره کند، و خدا به کلماتش،

بِكَلِماتِهِ وَيُحَقِّقَهُ. أَللّٰهُمَّ اكْشِفْ هٰذِهِ الْغُمَّةَ

حق را ثابت کند و آن را محقّق سازد. خداوندا؛ این گرفتاری و اندوه

عَنْ هٰذِهِ الْأُمَّةِ بِظُهُورِهِ، إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيداً،

را از این امّت با ظهورش برطرف ساز که همانا آنان (مخالفان) آن را دور می‌بینند

وَنَرٰاهُ قَرِيباً، وَصَلَّى اللهُ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ.[2]

و ما نزدیک می‌بینیم؛ و خدا بر محمّد و آل محمّد درود بفرستد.

۱. سورهٔ روم، آیهٔ ۴۱.
۲. بحار الأنوار: ۶۱/۸۶.

دعا برای ظهور امام زمان ارواحنا فداه
بعد از دو رکعت اوّل نماز شب

شیخ طوسی اعلی الله مقامه می‌گوید: مستحبّ است در تعقیب این دو رکعت نماز، این دعا خوانده شود:

أَللّٰهُمَّ إِنّي أَسْأَلُكَ وَلَمْ يُسْأَلْ مِـثْلُكَ، أَنْتَ

خداوندا؛ همانا من از تو می‌خواهم، در حالی که کسی مانند تو نیست که سئوال شود. تو

مَوْضِعُ مَسْأَلَةِ السّائِلِينَ وَمُـنْتَهىٰ رَغْـبَةِ

محلّ خواستهٔ درخواست‌کنندگانی و نهایت شوق

الرّاغِبِينَ، أَدْعُوكَ وَلَمْ يُدْعَ مِثْلُكَ، وَأَرْغَبُ

مشتاقانی؛ تو را صدا می‌زنم در حالی که مثل تو کسی نیست که خوانده شود، و به

إِلَيْكَ وَلَمْ يُرْغَبْ إِلىٰ مِثْلِكَ، أَنْتَ مُـجيبُ

سوی تو مشتاقم در حالی که کسی چون تو نیست که به او میل شود؛ تو اجابت‌گر

دَعْوَةِ الْـمُضْطَرّينَ وَأَرْحَـمُ الرّاحِـمينَ.

دعای بیچارگانی و مهربان‌ترین مهربانانی.

أَسْأَلُكَ بِأَفْضَلِ الْمَسائِلِ وَأَنْجَحِها وَأَعْظَمِها ،

از تو می‌خواهم به برترین خواسته‌ها و کامیاب‌ترین و بزرگ‌ترین خواسته‌ها.

يا اَللّٰهُ يا رَحْمانُ يا رَحيمُ وَبِأَسْمائِكَ

ای خدا؛ ای بخشنده؛ ای مهربان؛ و به نام‌های

الْحُسْنىٰ، وَأَمْثالِكَ الْعُلْيا ، وَنِعَمِكَ الَّتي

نیکویت و مثل‌های بلندمرتبه‌ات و نعمت‌هایت که به

لا تُحْصىٰ . وَبِأَكْرَمِ أَسْمائِكَ عَلَيْكَ ، وَأَحَبِّها

شمارش نیاید، و به گرامی‌ترین نام‌هایت، و محبوب‌ترین آن‌ها

إِلَيْكَ ، وَأَقْرَبِها مِنْكَ وَسيلَةً ، وَأَشْرَفِها

نزد تو و نزدیک‌ترین آن‌ها از نظر وسیله‌بودن به سوی تو، و باشرافت‌ترین آن‌ها

عِنْدَكَ مَنْزِلَةً ، وأَجْزَلِها لَدَيْكَ ثَواباً ،

نزد تو از نظر قدر و منزلت، و فراوان‌ترین آن‌ها از نظر پاداش،

وَأَسْرَعِها فِي الْأُمُورِ إِجابَةً، وَبِاسْمِكَ

و سریع‌ترین آن‌ها در امور از نظر اجابت، و به نام

الْمَكْنُونِ الْأَكْبَرِ الْأَعَزِّ الْأَجَلِّ الْأَعْظَمِ

پنهان بزرگ‌تر، عزیزتر، بزرگوارتر، عظیم‌تر

الْأَكْرَمِ، اَلَّذي تُحِبُّهُ وَتَهْوٰاهُ، وَتَرْضىٰ بِهِ

وگرامی‌ترکه آن را دوست می‌داری و می‌خواهی و به واسطهٔ آن از کسی که با آن

عَمَّنْ دَعٰاكَ، فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعٰاءَهُ، وَحَقٌّ

نام، تو را بخواند راضی و خشنود می‌شوی و دعایش را اجابت می‌کنی، و بر تو

عَلَيْكَ أَنْ لٰا تَحْرِمَ سٰائِلَكَ وَلٰا تَرُدَّهُ. وَبِكُلِّ

سزاوار است که خوانندهٔ خود را محروم نساخته و او را رد نکنی. و به هر

اسْمٍ هُوَ لَكَ فِي التَّوْرٰاةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ

اسمی که برای توست در تورات، انجیل، زبور

وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ، وَبِكُلِّ اسْمٍ دَعٰاكَ بِهِ حَمَلَةُ

و قرآن عظیم؛ و به هر اسمی که حاملان

عَرْشِكَ وَمَلٰائِكَتُكَ، وَأَنْبِيٰاؤُكَ وَرُسُلُكَ،

عرش و فرشتگان و پیامبران و فرستادگانت

وَأَهْلُ طٰاعَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ

و مخلوقات فرمانبردارت تو را به آن اسم می‌خوانند؛ که بر

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُعَجِّلَ فَرَجَ وَلِيِّكَ

محمّد و آل محمّد درود فرستی و در فرج و گشایش کار ولیّ

وَابْنِ وَلِيِّكَ، وَتُعَجِّلَ خِزْيَ أَعْدٰائِهِ.

و فرزند ولیّ خود تعجیل کنی و در خواری و ذلّت دشمنانش شتاب نمایی.

در این جا هر چه دوست داری دعا کن.[1]

در کتاب «مکیال المکارم» آمده است: در کتاب «جمال الصالحین» اضافه‌ای برای این دعا یافتم که چنین است:

وَتَجْعَلَنٰا مِنْ أَصْحٰابِهِ وَأَنْصٰارِهِ، وَتَرْزُقَنٰا

و ما را از اصحاب و یارانش قرار بدهی و به واسطهٔ او اُمید ما را

بِهِ رَجٰاءَنٰا، وَتَسْتَجِيبَ بِهِ دُعٰاءَنٰا.[2]

برآورده و ارزانی داری، و دعای ما را اجابت کنی.

۱. مصباح المتهجّد: ۱۳۹. ۲. مکیال المکارم: ۱۴/۲.

مرحوم کفعمی گوید: **مستحبّ است که این دعا بعد از هر دو رکعت از نمازهای شب خوانده شود.**[1]

دعا برای ظهور آن حضرت عجّل الله تعالی فرجه بعد از رکعت چهارم نماز شب

بعد از رکعت چهارم نماز شب، دو سجدهٔ شکر انجام می‌دهی ودر آن دو سجده صد مرتبه می‌گویی: «مٰا شٰآءَ اللهُ، مٰا شٰآءَاللهُ»؛ سپس این دعا را می‌خوانی:

یٰا رَبِّ، أَنْتَ اللهُ، مٰا شِئْتَ مِنْ أَمْرٍ یَکُونُ،

ای پروردگار من؛ تو خداوندی، هر چه از امور بخواهی انجام می‌شود؛

فَصَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ، وَاجْعَلْ لي

پس بر محمّد و آل محمّد درود فرست، و برایم در آنچه

فِیمٰا تَشٰآءُ أَنْ تُعَجِّلَ فَرَجَ اٰلِ مُحَمَّدٍ، صَلَّی

می‌خواهی این را قرار بده که فرج آل محمّد را تعجیل فرمایی ـ که خدا

۱. المصباح: ۷۵.

اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ، وَتَجْعَلَ فَرَجي وَفَـرَجَ

بر آن حضرت و آنان درود فرستد ـ و گشایش کار مرا و گشایش کار

إِخْوٰاني مَقْرُوناً بِفَرَجِهِمْ، وَتَفْعَلَ بي كَـذٰا

برادرانم را همراه با فرج آل محمّد قرار دهی و برای من (چنین

وَكَذٰا. و برای هر چه دوست داری دعا کن.[1]

و چنان) کنی.

۱. مصباح المتهجّد: ۱۴۵.

دعای عهد

حضرت امام جعفر صادق علیه‌السلام می‌فرماید:

هر کس با این عهد، چهل روز به درگاه خداوند دعا کند از یاران قائم ما خواهد بود، و اگر هم پیش از ظهور آن حضرت بمیرد خداوند (در وقت ظهور) او را از قبرش خارج خواهد ساخت. و به ازای هر کلمه، هزار حسنه به او عطا می‌کند و هزار گناه را (از کارنامهٔ اعمالش) محو می‌کند؛ آن عهد چنین است:[1]

أَللّٰهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِيمِ، وَرَبَّ الْكُرْسِيِّ

خدایا؛ ای پروردگار روشنی بزرگ؛ ای پروردگار جایگاه

الرَّفِيعِ، وَرَبَّ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ، وَمُنْزِلَ

بلندمرتبه؛ ای پروردگار دریای متلاطم؛ و ای فرو فرستندهٔ

---

۱. بحار الأنوار: ۴۱/۹۴.

التَّوْرٰيةِ وَالْإِنْجيلِ وَالزَّبُورِ ، وَرَبَّ الظِّلِّ

تورات و انجیل و زبور؛ و ای پروردگار سایه و گرمی

وَالْحَرُورِ ، وَمُنْزِلَ الْقُرْآنِ الْعَظيمِ ، وَرَبَّ

آفتاب؛ و ای فرو فرستندهٔ قرآن بزرگ؛ و ای پروردگار

الْمَلٰائِكَةِ الْمُقَرَّبينَ ، وَالْأَنْبِيٰاءِ وَالْمُرْسَلينَ .

فرشتگان مقرّب؛ و ای پروردگار پیامبران و رسولان.

أَللّٰهُمَّ إِنّي أَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَريمِ ، وَبِنُورِ

بار خدایا؛ من از تو درخواست می‌کنم به ذات کریمت، و به روشنی

وَجْهِكَ الْمُنيرِ ، وَمُلْكِكَ الْقَديمِ ، يٰا حَيُّ يٰا

رخ روشنی‌بخشت، و فرمانروایی بی‌آغازت؛ ای زنده؛ ای

قَيُّومُ ، أَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذي أَشْرَقَتْ بِهِ

پایدار؛ درخواست می‌کنم به واسطهٔ نامت، همان نامی که

السَّمٰوٰاتُ وَالْأَرَضُونَ ، وَبِاسْمِكَ الَّذي

آسمان‌ها و زمین‌ها به سبب آن روشن گردید؛ همان نامی که

يَصْلُحُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ ، يٰا حَيّاً قَبْلَ

پیشینیان و آیندگان با آن اصلاح می‌شوند. ای زنده پیش از

كُلِّ حَيٍّ ، وَيٰا حَيّاً بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ ، وَيٰا حَـيّاً

هر زنده؛ و ای زنده پس از هر زنده؛ وای زنده‌ای که

حِينَ لٰا حَيَّ، يٰا مُحْيِيَ الْـمَوْتىٰ وَمُـمِيتَ

زنده بودی در حالی که هیچ زنده نبود؛ ای زنده‌کنندهٔ مردگان؛ ای میرانندهٔ

الْأَحْيٰاءِ ، يٰا حَيُّ لٰا إِلٰهَ إِلّٰا أَنْتَ . أَللّٰهُمَّ بَـلِّغْ

زندگان؛ ای زنده‌ای که جز تو معبودی نیست. بار خدایا؛ به مولای ما،

مَوْلٰانَا الْإِمٰامَ الْهٰادِيَ الْمَهْدِيَّ الْقٰائِمَ بِأَمْرِكَ،

یعنی پیشوای هدایت‌گر هدایت‌شده‌ای که قیام کننده است به امر تو ـ

صَلَوٰاتُ اللهِ عَلَيْهِ وَعَلىٰ آبٰائِهِ الطّٰاهِرِينَ ،

که درود خدا بر او و بر تمام نیاکان پاکیزه‌اش باد ـ سلام برسان؛

عَنْ جَمِيعِ الْـمُؤْمِنِينَ وَالْـمُؤْمِنٰاتِ ، فِـي

سلام و درودی از طرف همهٔ مردان و زنان باایمان که در

مَشٰارِقِ الْأَرْضِ وَمَغٰارِبِهٰا ، سَهْلِهٰا وَجَبَلِهٰا ،

شرق و غرب زمین، بیابان و کوهسار،

وَبَرِّهٰا وَبَحْرِهٰا ، وَعَنّي وَعَنْ وٰالِدَيَّ ، مِنَ

دریا و یا خشکی زمین هستند؛ سلامی از طرف من و پدر و مادرم؛ سلام‌ها

الصَّلَوٰاتِ زِنَةَ عَرْشِ اللهِ ، وَمِدٰادَ كَلِمٰاتِهِ ،

ودرودهایی که هم‌سنگ عرش الهی وبه قدر گستردگی کلمات او باشد.

وَمٰا أَحْصٰاهُ عِلْمُهُ ، وَأَحٰاطَ بِهِ كِتٰابُهُ . أَللّٰهُمَّ

آن‌قدر که علم خدا آن را شماره کند، و کتاب الهی به آن احاطه دارد. بار خدایا؛

إِنّي أُجَدِّدُ لَهُ في صَبيحَةِ يَوْمي هٰذٰا ، وَمٰا

من در این صبحدم و در ابتدای این روز نو، و تمامی

عِشْتُ مِنْ أَيّٰامي ، عَهْداً وَعَقْداً وَبَيْعَةً لَهُ

ایّامِ زندگانیم، عهد (زبانی) وپیمان (قلبی) وبیعت (عملی) را با آن عزیز تجدید

في عُنُقي ، لٰا أَحُولُ عَنْهٰا ، وَلٰا أَزُولُ أَبَداً .

می‌کنم که هیچگاه وبه هیچ وجه از آن برنخواهم گشت وهرگز آن رااز بین نمی‌برم.

أَللّٰهُمَّ اجْعَلْني مِنْ أَنْصارِهِ وَأَعْوانِهِ،

خداوندا؛ مرا از یاران وکمک‌رسانان وحمایت‌کنندگان

وَالذّابّينَ عَنْهُ، وَالْمُسارِعينَ إِلَيْهِ في

ومدافعان آن بزرگوار قرار ده؛ جزو گروهی که به سرعت برای انجام خواسته‌های او به

قَضاءِ حَوائِجِهِ وَالْمُمْتَثِلينَ لِأَوامِرِهِ،

سویش می‌شتابند؛ جزودسته‌ای که دستورات او را بدون کم و زیاد انجام می‌دهند؛

وَالْمُحامينَ عَنْهُ، وَالسّابِقينَ إِلىٰ إِرادَتِهِ،

جزو حمایت‌کنندگان از او و پیشی‌گیرندگان برای انجام اُمور دلخواه او

وَالْمُسْتَشْهَدينَ بَيْنَ يَدَيْهِ. أَللّٰهُمَّ إِنْ حالَ

و شهادت‌طلبان در پیش‌روی او قرار ده. بار خدایا؛ از تو می‌خواهم که اگر مرگ ـ که

بَيْني وَبَيْنَهُ الْمَوْتُ، اَلَّذي جَعَلْتَهُ عَلىٰ

آن را یک امر حتمی و قطعی برای بندگانت قرار داده‌ای ـ

عِبادِكَ حَتْماً مَقْضِيّاً، فَأَخْرِجْني مِنْ قَبْري،

بین من وآن عزیز حایل شد، مرا از قبرم در حالی خارج کن

مُؤْتَزِراً كَفَني، شاهِراً سَيْفي، مُجَرِّداً قَناتي،

که کفنم را به کمر بسته‌ام، شمشیرم را کشیده وبالا برده‌ام، نیزه‌ام راآماده کرده‌ام

مُلَبِّياً دَعْوَةَ الدّاعي، فِي الْحاضِرِ وَالْبادي.

وفراخوانی شخصی راکه‌دعوت‌کننده‌بسوی اوست لبیک‌گفته‌وپاسخ‌مثبت‌میدهم فراخوانی‌هم‌ان‌کسی‌که در

أَللّٰهُمَّ أَرِنِي الطَّلْعَةَ الرَّشيدَةَ، وَالْغُرَّةَ

شهرها وصحراها ندامی‌دهد. بار خدایا؛ آن رخسار زیبای جذّاب، و روی نورانی

الْحَميدَةَ، وَاكْحُلْ ناظِري بِنَظْرَةٍ مِنّي

دوست‌داشتنی را به من نشان بده؛ و سرمهٔ دیده‌ام را نگاهی بر آن عزیز

إِلَيْهِ، وَعَجِّلْ فَرَجَهُ، وَسَهِّلْ مَخْرَجَهُ،

قرار ده. و در فرج و گشایش امورش شتاب کن، و شرایط قیام او را آسان گردان،

وَأَوْسِعْ مَنْهَجَهُ، وَاسْلُكْ بي مَحَجَّتَهُ،

و راهش را برای دستیابی به مقاصدش گسترش ده، و مرا در راه روشن او راه ببر،

وَأَنْفِذْ أَمْرَهُ، وَاشْدُدْ أَزْرَهُ. وَاعْمُرِ اللّٰهُمَّ بِهِ

و فرمان او را مطاع و قابل اجراگردان، و پشتش را محکم کن. خدایا؛ با حضور او

بِلادَكَ ، وَأَحْيِ بِهِ عِبادَكَ ، فَإِنَّكَ قُلْتَ

سرزمین‌ها و شهرهایت را آبادگردان، و بندگانت را زنده‌گردان؛ زیرا، تو فرموده‌ای ـ

وَقَوْلُكَ الْحَقُّ ﴿ظَهَرَ الْفَسادُ فِي الْبَرِّ

به خوبی نیز می‌دانم که گفته‌های تو حق است ـ : که « ـ پیش از آنکه آن بزرگوار

وَالْبَحْرِ بِما كَسَبَتْ أَيْدِي النّاسِ﴾[1] ، فَأَظْهِرِ

ظهور فرماید ـ فساد در خشکی‌ودریا آشکار شده که به دست مردمان به بار آمده است»؛ پس،

اللّٰهُمَّ لَنا وَلِيَّكَ، وَابْنَ بِنْتِ نَبِيِّكَ ، اَلْمُسَمّٰى

ای خدا، ولیّ و نمایندهٔ خودت را که پسر دختر پیامبرت می‌باشد و هم‌نام

بِاسْمِ رَسُولِكَ ، حَتّٰى لا يَظْفَرَ بِشَيْءٍ مِنَ

فرستادهٔ تو ـ محمّد صلی الله علیه و آله ـ است؛ برای ما آشکار کن تا هر

الْباطِلِ إِلّا مَزَّقَهُ ، وَيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُحَقِّقَهُ .

باطل و نادرستی را نابود کند و بر آن پیروز گردد، و حق را پایدار و محقّق فرماید.

---

۱. سورهٔ روم، آیهٔ ۴۱.

وَاجْعَلْهُ اللّٰهُمَّ مَـفْزَعاً لِـمَظْلُومِ عِـبٰادِكَ ،

یار خدایا؛ او را پناه بندگان ستمدیده‌ات،

وَنٰاصِراً لِمَنْ لاٰ يَـجِدُ لَـهُ نٰـاصِراً غَـيْرَكَ ،

و یار و یاور کسانی قرار ده که جز تو یاوری برای خود نمی‌یابند،

وَمُجَدِّداً لِمٰا عُطِّلَ مِـنْ أَحْكٰـامِ كِـتٰابِكَ ،

و خدایا؛ او را تجدیدکنندهٔ آن دستورات کتابت (قرآن) قرار ده که تعطیل شده است؛

وَمُشَيِّداً لِمٰا وَرَدَ مِنْ أَعْلاٰمِ دِينِكَ ، وَسُنَنِ

و محکم‌کنندهٔ نشانه‌های آشکار دینت، و روش‌های نیکوی

نَبِيِّكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ، وَاجْعَلْهُ اللّٰـهُمَّ

پیامبرت ـ که درود بر او و آل او باد ـ قرار ده. خدای من؛

مِمَّنْ حَصَّنْتَهُ مِنْ بَأْسِ الْـمُعْتَدِينَ . أَللّٰـهُمَّ

او را جزو کسانی قرار ده که از بدی و عذاب تجاوزکاران در امان می‌داری. خدایا؛

وَسُرَّ نَبِيَّكَ مُحَمَّداً صَلَّى اللّٰهُ عَـلَيْهِ وَآلِـهِ

پیامبرت حضرت محمّد ـ که درود بر او و آل او باد ـ را با دیدن این فرزند

بِرُؤْيَتِهِ ، وَمَنْ تَبِعَهُ عَلىٰ دَعْوَتِهِ ، وَارْحَمِ

شایسته‌اش و کسانی که از دعوت او پیروی نموده‌اند، شاد و خوشحال فرما؛ و به

اسْتِكَانَتَنَا بَعْدَهُ . أَللّٰهُمَّ اكْشِفْ هٰذِهِ الْغُمَّةَ

بیچارگی ما که با غیبت او به وجود آمده است، رحم کن. خدایا؛ این اندوه‌وافسردگی

عَنْ هٰذِهِ الْأُمَّةِ بِحُضُورِهِ ، وَعَجِّلْ لَنَا

را با حضور آن عزیز پنهان‌شده، از این اُمّت برطرف کن؛ و در ظهور و آشکارشدن او

ظُهُورَهُ ، إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيداً ، وَنَرىٰهُ قَرِيباً ،

شتاب کن؛ چراکه آن‌ها (دشمنان تو) زمان ظهور او را دیروقت می‌پندارند، ولی ما آن را نزدیک می‌دانیم؛

بِرَحْمَتِكَ يٰا أَرْحَمَ الرّٰاحِمِينَ .

البتّه، به امید رحمت و مهربانی تو؛ ای مهربان‌ترین مهربانان.

آن‌گاه سه مرتبه دست بر ران راست خود می‌زنی و در هر مرتبه می‌گویی :

اَلْعَجَلَ، اَلْعَجَلَ، یٰا مَوْلاٰیَ یٰا صٰاحِبَ

بشتاب؛ بشتاب؛ ای مولای من؛ ای صاحب اختیار

الزَّمٰانِ[۱].[۲]

زمان.

۱. زاد المعاد: ۴۸۸، البلد الأمین: ۱۲۴، مصباح الزائر: ۴۵۵، المصباح: ۷۲۹، الصحیفة الصادقیّة: ۲۰۴، مفاتیح الجنان: ۱۰۶۱. دعای عهد از دعاهای تعقیب نماز شمرده نشده ولی چون معمولاً پس از نماز صبح خوانده می‌شود، آنرا نقل کردیم.

۲. دعاهای مذکور و ترجمهٔ آن‌ها از کتاب «صحیفهٔ مهدیّه مترجم» و «الصحیفة المبارکة المهدیّة (چاپ جدید)» نقل شده است. شیفتگان امام عصر ارواحنا فداه، برای آشنائی بیشتر با نمازها، دعاها و زیارت‌هایی که راجع به آن حضرت و یا از آن بزرگوار نقل شده، به کتاب «صحیفهٔ مهدیّه» مراجعه نمایند.